Bemutatkozás

Üdvözöllek az oldalamon!
Bár valójában Isten hozott ide, kedves látogató, lelkem virtuális szegletébe. És persze nem véletlenül, minthogy olyanok valójában nem is léteznek. Hosszú ideje dédelgetett, tervezgetett és alkotott kincsek közt nézelõdhetsz nálam, ami reményeim szerint neked is sok örömet okoz majd, ha nem is annyit, amennyit az itt talált dolgok elkészítése okozott nekem, mert az lehetetlen. Bár ki tudja… Találsz itt minden olyasmit, ami szép, szívvel készült, Földanya tiszteletben tartásával, ami egyik legfontosabb ételemem. Szeretem a szépet, de nem (csak) "haszontalanul", így találsz itt ásványokat, s belõlük ékszereket, festményeket-képeket, kiegészítõket, új alapanyagból és újrahasznosítottból, és talán bútorokat is egyszer. Egyedi dolgokat készítek, általában egy-két darabot, de természetesen szívesen megalkotom újra a kedvedért, ha szeretnéd és van rá lehetõség. Egyedi megrendelés alapján is készítek neked személyre szabott kristályékszert, csak írj, egyeztessünk! Nézelõdj, válogass, és ha valami megtetszik, rendeld meg bátran!

Kláb Tamásné Bauer Viktória vagyok, az oldal alkotója, két kisfiú édesanyja és mintegy 3-4 éves korom óta Vincsi is (köszönet érte a nagyon kreatív nõvéremnek). És pont, mint akit ez a becenév felsejlet benned, olyan szerteágazó érdeklõdéssel érkeztem e világra. (Na jó, lehet, hogy nem aaannyira, csak valami hasonló.) Sokáig morogtam is emiatt – de hisz így hogyan lehet egyet kiválasztani?! Hisz a külvilág már elég korán neked szegezi a kérdést: Mi leszel, ha nagy leszel? Hová tanulsz tovább? Merre szakosodsz? Stb. Hát lehet erre bárkinek is választ adnia? Nos, igen. Bizonyára vannak olyanok, mivel ismerek is néhányat, de nekem soha nem ment. Így hát késõn érõnek titulált keresõ lettem és miután megtanultam bízni a vezettetésemben (van, aki gondviselésnek és hasonlónak nevezi), nyugodt szívvel rácsücsültem Istenke tenyerére – na jó, nem, csak a csuklójára lovagló-ülésben -, és mentem, amerre mutatta. Így kerültem ide is. Mármint a netre. Persze nem ment ez ilyen könnyen, sok tanulnivaló és elhinnivaló és megugornivaló volt benne, de ez már egy – illetve több – másik történet.
S hogy miért DeVinncsi? Ez egy vicces felkiáltásból ered, és te is szerepelsz benne, kedves látogató: azon gondolkodva, hogy minek nevezzem az alkotói lélek-szegletem, elképzeltelek, amint megkapod a csak Neked készült darabodat, és felkiáltasz: Nahát, de Vincsis! És mégis pont nekem való! ... Hát, így.
Nézz hát körül a DeVincsis holmik között, és ne felejtsd el, óvatosan lépkedj, mert álmaimon jársz, de tényleg!